

32000R1347

L 160/19

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

30.6.2000.

PADOMES REGULA (EK) nr. 1347/2000**(2000. gada 29. maijs)****par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par abu laulāto vecāku atbildību par bērniem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) apakšpunktu, kā arī 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstis ir noteikušas mērķi saglabāt un attīstīt Savienību kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai izveidotu šādu telpu, Kopienai cita starpā ir jāpieņem pasākumi attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kas vajadzīgi pareizai iekšējā tirgus darbībai.
- (2) Pareiza iekšējā tirgus darbība ir saistīta ar vajadzību uzlabot un vienkāršot spriedumu civillietās brīvu apriti.
- (3) Šis jautājums tagad ietilpst Līguma 65. panta darbības jomā.
- (4) Atšķirības dažos valstu noteikumos, kas regulē jurisdikciju un izpildi, kavē personu brīvu pārvietošanos un stabili iekšējā tirgus darbību. Tādējādi ir pamats ieviest noteikumus, kas vienādo noteikumus par jurisdikcijas normu kolīziju laulību lietās un vecāku atbildības lietās tā, lai vienkāršotu formalitātes ātrai un automātiskai spriedumu atzīšanai un izpildei.

- (5) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā, dalībvalstis nevar pietiekamā mērā sasniegt šīs regulas mērķus un tāpēc tos vieglāk sasniegt Kopienai. Šī regula neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar to, kas nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.

- (6) Padome ar 1998. gada 28. maija Lēmumu ⁽⁴⁾ izstrādāja Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu laulības lietās un ieteica to apstiprināt dalībvalstīm saskaņā ar to attiecīgajiem konstitucionālajiem noteikumiem. Būtu jānodrošina sarunu par konvencijas noslēgšanu rezultātu turpmāka ievērošana. Šīs regulas saturs būtībā ir pārņemts no minētās konvencijas, bet šajā regulā ir vairāki jauni noteikumi, kas nav iekļauti konvencijā, lai nodrošinātu atbilstību dažiem noteikumiem ierosinātajā regulā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

- (7) Lai panāktu spriedumu laulību lietās un vecāku atbildības lietās brīvu apriti Kopienā, būtu vajadzīgi un lietderīgi, ka jurisdikcijas un spriedumu pārrobežu atzīšanu attiecībā uz laulības saīšu saraušanu un abu laulāto vecāku atbildību par bērniem regulētu obligāti, tieši piemērojami Kopienas juridiskie instrumenti.

- (8) Šajā regulā noteiktajiem pasākumiem jābūt saskaņotiem un viendabīgiem, sniedzot cilvēkiem pēc iespējas plašākas pārvietošanās iespējas. Atbilstīgi tiem būtu jāattiecas arī uz ārpuskopienas valstu pilsoņiem, kuru saites ar kādas dalībvalsts teritoriju ir pietiekami ciešas, ievērojot šajā regulā noteiktos jurisdikcijas pamatus.

⁽¹⁾ OV C 247, 31.8.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 17. novembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 368, 20.12.1999., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 221, 16.7.1998., 1. lpp. Tajā pašā dienā, kad tika sastādīta konvencija, Komisija ņēma vērā Konvencijas skaidrojošo ziņojumu, ko sagatavojis prof. Alegria Borā. Šis skaidrojošais ziņojums ir izklāstīts iepriekšminētā *Oficiālā Vēstneša* 27. lpp.

- (9) Šīs regulas darbības jomai būtu jāaptver civilā tiesvedība un ārpustiesas procedūras laulību lietās dažās valstīs, izslēdzot pilnīgi reliģiskas procedūras. Tāpēc būtu jānosaka, ka norāde uz "tiesām" aptver visas iestādes, gan tiesu, gan pārējās, kuru jurisdikcijā ir laulību lietas.
- (10) Šī regula būtu jāattiecina tikai uz tiesvedību, kas saistīta ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu. Laulības šķiršanas un atzīšanas par neesošu atzīšana ietekmē vienīgi laulības saišu saraušānu; neskatoties uz to, ka tie var būt savstarpēji saistīti, regula neaptver tādas jautājumus kā laulāto vaina, laulāto mantas piederība, uzturēšanas pienākums un visi citi papildu pasākumi.
- (11) Šī regula aptver abu laulāto vecāku atbildību par bērniem jautājumos, kas ir cieši saistīti ar laulības šķiršanas, laulāto atšķiršanas vai laulības atzīšanas par neesošu procedūrām.
- (12) Regulā paredzētais jurisdikcijas pamats balstās uz noteikumu, ka ir jābūt reālai saitei starp attiecīgo personu un jurisdikcijas dalībvalsti; lēmums iekļaut regulā noteiktus jurisdikcijas pamatus atbilst tam, ka tie pastāv dažādu valstu tiesību sistēmās un tiek pieņemti citās dalībvalstīs.
- (13) Viens no riskiem, kas jāņem vērā saistībā ar abu laulāto vecāku bērnu aizsardzību laulības krīzes laikā, ir tāds, ka viens no vecākiem bērnu aizvedīs uz citu valsti. Tāpēc ir jāaizsargā bērnu pamatintereses, cita starpā, saskaņā ar 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par bērnu starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem. Likumīga pastāvīgā dzīvesvieta atbilstīgi tiek paturēta kā jurisdikcijas pamats gadījumos, ja, tāpēc, ka bērns ir nelikumīgi aizvests vai nav atdots, faktiski ir notikusi pastāvīgās dzīvesvietas maiņa.
- (14) Šī regula neliedz dalībvalstu tiesām veikt pagaidu pasākumus, ieskaitot nodrošināšanas pasākumus steidzamos gadījumos attiecībā uz personām vai īpašumu, kas atrodas attiecīgajā valstī.
- (15) Vārds "spriedums" attiecas tikai uz lēmumiem, kas paredz laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu. Dokumenti, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti un ir piemērojami kādā dalībvalstī, tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem šādiem "spriedumiem".
- (16) Dalībvalstīs pieņemtu spriedumu atzīšanas un izpildes pamatā ir savstarpējas uzticēšanās princips. Spriedumu neatzīšanas iemeslu skaits ir cik vien iespējams samazināts. Šādas procedūras ietver noteikumus, kas nodrošina sabiedriskās kārtības ievērošanu attiecīgajā valstī un aizsargā tiesības uz aizstāvību un pušu tiesības, tajā skaitā katra iesaistītā bērna individuālās tiesības tā, kā arī paredz pretrunīgu spriedumu neatzīšanu.
- (17) Attiecīgā valsts nepārskata ne izcelsmes valsts jurisdikciju, ne faktu konstatāciju.
- (18) Nedrīkst pieprasīt procedūras civilstāvokļa aktu precizēšanai vienā dalībvalstī, pamatojoties uz citā dalībvalstī pieņemtu likumīgi spēkā stājušos spriedumu.
- (19) Ziemeļvalstu 1931. gadā noslēgto konvenciju būtu iespējams piemērot ar šajā regulā noteiktajiem ierobežojumiem.
- (20) Spānija, Itālija un Portugāle bija noslēgusi konkordātus, pirms šajā regulā izskatītie jautājumi tika ietverti Līguma darbības jomā. Ir jānodrošina, lai šīs valstis nepārkāpj savas starptautiskās saistības attiecībā uz Svēto Krēslu.
- (21) Dalībvalstis patur tiesības savstarpēji vienoties par praktiskiem pasākumiem regulas piemērošanai, ciktāl šajā sakarā nav veikti Kopienas pasākumi.
- (22) Regulas I līdz III pielikumu, kas attiecas uz tiesām un pārsūdzības procedūrām, Komisija groza, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts paziņotajiem grozījumiem. Regulas IV un V pielikuma grozījumus pieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (23) Vēlākais piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisijai ir jāpārskata tās piemērošana un jāierosina vajadzīgie grozījumi.
- (24) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(1) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(25) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienu dibināšanas līgumam, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro,

— laulāto pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, ja viens no tiem arvien tur dzīvo, vai

— atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta, vai

— laulāto kopīga pieteikuma gadījumā — viena vai otra laulātā pastāvīgā dzīvesvieta, vai

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

— prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja viņš tur pastāvīgi dzīvojis vismaz gadu tieši pirms prasības iesniegšanas, vai

— prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja viņš tur pastāvīgi dzīvojis vismaz sešus mēnešus tieši pirms prasības iesniegšanas un tam ir šīs dalībvalsts valstspiederība vai, Apvienotās Karalistes vai Īrijas gadījumā, "domicils" šajā dalībvalstī;

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

1. Šī regula attiecas uz:

- civilo tiesvedību, kas saistīta ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulības atzīšanu par neesošu;
- civilo tiesvedību, kas saistīta ar abu laulāto vecāku atbildību par bērniem laulības lietās, uz kurām norādīts a) apakšpunktā.

2. Tiesvedībai pielīdzina citas dalībvalstī atzītas oficiālas procedūras. Apzīmējums "tiesa" attiecas uz visām iestādēm, kam dalībvalstīs ir jurisdikcija šajos jautājumos.

3. Šajā regulā apzīmējums "dalībvalsts" nozīmē visas dalībvalstis, izņemot Dāniju.

b) kuras valsts piederība ir abiem laulātajiem vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, kurā ir abu laulāto "domicils".

2. Šajā regulā "domicilam" ir Apvienotās Karalistes un Īrijas tiesību sistēmās piešķirtā nozīme.

3. pants

Vecāku atbildība

1. Dalībvalsts tiesām, kurām lietas piekrīt saskaņā ar 2. pantu, piekrīt prasības par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, piekrīt lietas, kas saistītas ar abu laulāto vecāku atbildību par bērnu, ja bērnam ir pastāvīga dzīvesvieta minētajā dalībvalstī.

2. Ja bērnam nav pastāvīgas dzīvesvietas 1. punktā norādītajā dalībvalstī, minētās valsts tiesām šāda lieta piekrīt tad, ja bērnam ir pastāvīga dzīvesvieta kādā no dalībvalstīm un:

a) vismaz vienam no laulātajiem ir vecāku atbildība par šo bērnu;

un

b) laulātie atzīst tiesas jurisdikciju un tā visvairāk atbilst bērna interesēm.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā jurisdikcija izbeidzas, tiklīdz:

a) spriedums, ar kuru apmierina vai noraida prasību par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanas par neesošu, ir stājies likumīgā spēkā

vai

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

2. pants

Laulības šķiršana, laulāto atšķiršana un laulības atzīšana par neesošu

1. Lietas, kas saistītas ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulības atzīšanu par neesošu, piekrīt tās dalībvalsts tiesām:

a) kuras teritorijā atrodas:

— laulāto pastāvīgā dzīvesvieta vai

- b) spriedums šajā lietā ir stājies likumīgā spēkā gadījumos, kad
a) apakšpunktā minētajā brīdī vēl nav izšķirts jautājums par vecāku atbildību;

vai

- c) tiesvedība a) un b) punktā minētajos gadījumos izbeigta cita iemesla dēļ.

4. pants

Bērnu nolaušanās

Tiesas, kurām piekrīt lietas 3. panta nozīmē, īsteno jurisdikciju saskaņā ar 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par bērnu starptautiskas nolaušanas civiltiesiskajiem aspektiem, un jo īpaši tās 3. un 16. pantu.

5. pants

Pretprasības

Tiesai, kurā norit tiesvedība uz 2. līdz 4. panta pamata, piekrīt izskatīt arī pretprasības, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā.

6. pants

Laulāto atšķiršanas konversija par laulības šķiršanu

Neskarot 2. pantu, dalībvalsts tiesai, kura ir pasludinājusi spriedumu par laulāto atšķiršanu, piekrīt arī atšķiršanas konversija par laulības šķiršanu, ja to paredz dalībvalsts likumi.

7. pants

Šīs regulas 2. līdz 6. pantā noteiktās jurisdikcijas ekskluzīvuums

Laulāto:

- a) kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādas dalībvalsts teritorijā
vai
b) kuram ir kādas dalībvalsts piederība vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, "domicils" kādas šīs dalībvalsts teritorijā,

drīkst iesūdzēt tiesā citā dalībvalstī tikai saskaņā ar 2. līdz 6. pantu.

8. pants

Pārējie jurisdikcijas jautājumi

1. Ja dalībvalsts tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar 2. līdz 6. pantu, jurisdikciju katrā dalībvalstī nosaka šis valsts likumi.

2. Pret atbildētāju, kurš dalībvalsts teritorijā pastāvīgi nedzīvo un kuram nav valsts piederības vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, "domicila" vienā no minētajām dalībvalstīm, ikkatrs kādas dalībvalsts piederīgais, kurš pastāvīgi dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, drīkst izmantot minētajā valstī piemērojamos jurisdikcijas noteikumus tāpat kā tās piederīgie.

2. iedaļa

Jurisdikcijas un pieņemamības noskaidrošana

9. pants

Jurisdikcijas noskaidrošana

Ja kāda dalībvalsts tiesa saņem lietu, kura tai saskaņā ar šo regulu nepiekrīt, bet kura saskaņā ar šo regulu piekrīt citas dalībvalsts tiesai, tā pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

10. pants

Pieņemamības noskaidrošana

1. Ja atbildētājs, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā citā valstī, nevis dalībvalstī, kurā tika celta prasība, neierodas, tiesa, kurai ir jurisdikcija, atliek iztiesāšanu, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis pietiekami laicīgi saņemt dokumentu, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgu dokumentu, lai varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir darīts viss vajadzīgais.

2. Šā panta 1. punkta noteikumu vietā piemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs⁽¹⁾ 19. panta noteikumus, ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar minēto regulu.

⁽¹⁾ OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

3. Ja nepiemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 noteikumus, piemēro Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijas par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs 15. pantu, ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta uz ārvalstīm saskaņā ar šo konvenciju.

3. iedaļa

“Lis pendens” un saistītas prasības

11. pants

1. Ja prasības, kas balstītas uz tā paša pamata, starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tiesai, kurā prasība celta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas ir jāaptur tiesvedība, līdz tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.

2. Ja dažādu dalībvalstu tiesās starp tām pašām pusēm tiek celtas prasības par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kas nav balstītas uz tā paša pamata, tad tiesai, kurā prasība celta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas jāaptur tiesvedība, līdz tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.

3. Ja tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, tiesai, kurā prasība celta kā otrajā, jāatsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

Tādā gadījumā persona, kura iesniegusi attiecīgo prasību otrajā tiesā, drīkst šo prasību iesniegt pirmajā tiesā.

4. Šajā pantā uzskata, ka tiesā ir celta prasība:

a) brīdī, kad dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu nosūtītu atbildētājam;

vai

b) ja dokuments ir jānosūta pirms iesniegšanas tiesā, brīdī, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par nosūtīšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs turpmāk ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu iesniegtu tiesā.

4. iedaļa

Pagaidu pasākumi, tostarp nodrošināšanas pasākumi

12. pants

Steidzamos gadījumos šīs regulas noteikumi neliedz dalībvalsts tiesām noteikt tādus provizoriskus pasākumus, ieskaitot nodrošināšanas pasākumus, attiecībā uz personām vai lietām minētajā dalībvalstī, kurus attiecīgajā dalībvalstī paredz likums, arī tad, ja saskaņā ar šo regulu lietas izskatīšana pēc būtības piekrīt citas dalībvalsts tiesai.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

13. pants

Sprieduma jēdziens

1. Šajā regulā “spriedums” nozīmē dalībvalsts tiesas spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kā arī spriedumu par laulāto vecāku atbildību, kas pasludināts šādā ģimenes tiesību lietā, neatkarīgi no šā sprieduma nosaukuma, ieskaitot spriedumu vai lēmumu.

2. Šīs sadaļas noteikumi attiecas arī uz tiesas izdevumu apmēru noteikšanu saskaņā ar šo regulu un jebkura rīkojuma izpildīšanu attiecībā uz šiem izdevumiem.

3. Šīs regulas īstenošanas vajadzībām publiski akti, kas oficiāli sastādīti vai kā tādi reģistrēti un ir izpildāmi vienā dalībvalstī, un arī izlīgumi, kurus tiesa apstiprinājusi iztiesāšanas gaitā un kuri ir izpildāmi tajā dalībvalstī, kurā tie pieņemti, atzīstami un pasludināmi par izpildāmiem ar tiem pašiem nosacījumiem kā 1. punktā norādītie spriedumi.

1. iedaļa

Atzīšana

14. pants

Sprieduma atzīšana

1. Dalībvalstī pieņemts spriedums bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs.

2. Jo īpaši, neskarot 3. punktu, nekāda īpaša procedūra netiek prasīta civilstāvokļa aktu papildināšanai, pamatojoties uz spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kas pieņemts citā dalībvalstī un saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem vairs nav pārsūdzams.

3. Katra ieinteresēta persona drīkst 2. un 3. iedaļā paredzētajā kārtībā pieprasīt lēmumu par sprieduma atzīšanu vai neatzīšanu.

4. Ja kāda sprieduma atzīšanu izvirza kā blakus jautājumu kādas dalībvalsts tiesā, tiesa drīkst izlemt šo jautājumu.

15. pants

Neatzīšanas pamats

1. Spriedums par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu nav atzīstams:

- a) ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā tiek lūgta atzīšana;
- b) gadījumos, ja tas pieņemts aizmuguriski — ja atbildētājam dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav noteiktā kārtā uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, ja vien nav konstatējams, ka atbildētājs ir nepārprotami piekritis spriedumam;
- c) ja tas ir pretrunā spriedumam, kas pieņemts lietā starp šīm pašām personām dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;

vai

- d) ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas pieņemts lietā starp šīm pašām personām citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja vien agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana.

2. Spriedums par laulāto vecāku atbildību, kas pieņemts ģimenes tiesību lietā, kā minēts 13. pantā, nav atzīstams:

- a) ja šāda atzīšana, ņemot vērā bērna intereses, ir klaji pretrunā sabiedriskajai kārtībai dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;
- b) ja tas, izņemot steidzamus gadījumus, ir pieņemts, neuzklausot bērnu, pārkāpjot procesa pamatprincipus dalībvalstī, kurā lūgta atzīšana;

c) gadījumos, kad tas pieņemts aizmuguriski — ja prombūtnē esošajai personai dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments nav noteiktā kārtā uzrādīts pietiekami laicīgi, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, ja vien nav konstatējams, ka šī persona ir nepārprotami piekritusi spriedumam;

d) pēc ikvienas personas lūguma, kas uzstāj, ka spriedums pārkāpj tās vecāku atbildību un tas pieņemts, nedodot šai personai iespēju tikt uzklautātai;

e) ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam par vecāku atbildību, kas pieņemts dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;

vai

f) ja tas ir pretrunā vēlākam spriedumam par vecāku atbildību, kas pieņemts citā dalībvalstī vai trešā valstī, kur bērnam ir pastāvīga dzīvesvieta, ja vien vēlākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana.

16. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

Dalībvalsts tiesa, pamatojoties uz nolīgumu par spriedumu atzīšanu un izpildi, var neatzīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, ja 8. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pieņemt tikai uz jurisdikcijas pamata, kas nav norādīts 2. līdz 7. pantā.

17. pants

Aizliegums apstrīdēt izcelsmes tiesas jurisdikciju

Izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikciju nedrīkst apstrīdēt. Atsaucē uz sabiedrisko kārtību, kas minēta 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā, nav attiecināma uz noteikumiem par jurisdikciju, kas izklāstīti 2. līdz 8. pantā.

18. pants

Piemērojamo likumu atšķirības

Nedrīkst atteikties atzīt spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu tāpēc, ka dalībvalstī, kurā šāda atzīšana tiek lūgta, uz šo faktu pamata likums nepieļautu laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu.

19. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Nekādos apstākļos spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

20. pants

Tiesvedības apturēšana

1. Dalībvalsts tiesa, kurā iesniegts pieteikums atzīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, drīkst apturēt tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtībā.

2. Dalībvalsts tiesa, kurā iesniegts pieteikums atzīt spriedumu, kas pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, drīkst apturēt tiesvedību, ja izcelsmes dalībvalstī izpildīšana ir atlikta, pamatojoties uz pārsūdzību.

2. iedaļa

Izpilde

21. pants

Izpildāmie spriedumi

1. Spriedums, kas nosaka abu pušu vecāku atbildības īstenošanu attiecībā uz bērnu, kas pieņemts kādā dalībvalstī un ir izpildāms šajā dalībvalstī, un ir ticis nosūtīts, ir jāizpilda citā dalībvalstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieteikuma tas izsludināts par tur izpildāmu.

2. Tomēr Apvienotajā Karalistē šāds spriedums izpildāms Anglijā un Velsā, Skotijā vai Ziemeļīrijā, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieteikuma tas reģistrēts kā izpildāms attiecīgajā Apvienotās Karalistes daļā.

22. pants

Vietējo tiesu jurisdikcija

1. Šīs regulas I pielikumā minētajai tiesai iesniedz pieteikumu par sprieduma izpildes izsludināšanu.

2. Vietējo tiesu jurisdikciju nosaka pēc tās personas pastāvīgās dzīvesvietas, pret kuru lūgta izpilde vai arī pēc tāda bērna pastāvīgās dzīvesvietas, uz kuru attiecas piemērošana.

Ja neviena no pirmajā apakšpunktā minētajām vietām neatrodas dalībvalstī, kurā tiek lūgta izpildīšana, vietējo tiesu jurisdikciju nosaka pēc izpildes vietas.

3. Attiecībā uz 14. panta 3. punktā minēto procedūru vietējo tiesu jurisdikciju nosaka tās dalībvalsts iekšējās tiesību akti, kurā iesniegts pieteikums par atzīšanu vai neatzīšanu.

23. pants

Izpildes procedūra

1. Pieteikuma iesniegšanas procedūru nosaka tās dalībvalsts likumi, kurā lūgta izpilde.

2. Pieteikuma iesniedzējam ir jānorāda adrese sūtījumiem tās tiesas jurisdikcijas apgabalā, kurā pieteikums iesniegts. Ja tomēr tās dalībvalsts likumi, kurā lūgta izpilde, neparedz norādīt šādu adresi, iesniedzējam jāieceļ pārstāvis *ad litem*.

3. Pieteikumam pievienojami 32. un 33. pantā minētie dokumenti.

24. pants

Tiesas spriedums

1. Spriedums tiesai, kurā iesniegts pieteikums, ir jāsagatavo nekavējoties. Personai, pret kuru lūgta izpilde, šajā posmā nav tiesību ne uz kādiem iesniegumiem pieteikuma sakarā.

2. Pieteikumu var noraidīt tikai ar kādu no 15., 16. un 17. pantā noteiktajiem iemesliem.

3. Nekādos apstākļos spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

25. pants

Sprieduma paziņošana

Attiecīgais tiesas ierēdnis nekavējoties paziņo pieteikuma iesniedzējam, kāds lēmums pieņemts par pieteikumu, tās dalībvalsts likumos noteiktajā kārtībā, kurā lūgta izpilde.

26. pants

Izpildes sprieduma pārsūdzēšana

1. Ikviens puse var pārsūdzēt spriedumu attiecībā uz pieteikumu par sprieduma izpildes izsludināšanu.

29. pants

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, kas minēta II pielikuma sarakstā.

Izpildīšana pa daļām

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar noteikumiem, kas regulē procedūru pretrunu gadījumos.

1. Ja spriedums pieņemts par vairākiem prasījumiem un nav iespējams izpildi noteikt attiecībā uz visiem prasījumiem, tiesa nosaka izpildi attiecībā uz vienu vai vairākiem prasījumiem.

4. Ja pārsūdzību iesniedz pieteikuma par sprieduma izpildes izsludināšanu iesniedzējs, pusi, kurai tiek prasīta izpilde, izsauc uz apelācijas tiesu. Ja šī persona neierodas, piemēro 10. panta noteikumus.

2. Pieteikuma iesniedzējs var lūgt sprieduma izpildi pa daļām.

30. pants

5. Pārsūdzība pret sprieduma izpildes izsludināšanu ir jāiesniedz mēneša laikā pēc paziņojuma izsniegšanas. Ja puses, kurai prasa izpildi, pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kurā netika izsludināta sprieduma izpilde, pārsūdzības termiņš ir divi mēneši un tas sākas dokumentu izsniegšanas dienā vai nu viņam pašam, vai viņa dzīvesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

Palīdzība tiesāšanās izdevumu segšanai

27. pants

Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju palīdzību tiesāšanās izdevumu segšanai vai atbrīvojumu no izdevumu segšanas, ir tiesīgs 22.–25. pantā paredzētajās procedūrās saņemt visplašāko palīdzību tiesāšanās izdevumu segšanai vai visplašāko atbrīvojumu no izdevumiem, kādu paredz likums dalībvalstī, kurā lūgta izpilde.

Apelācijas tiesas un pārsūdzības līdzekļi

31. pants

Apelācijas tiesas spriedumu var apstrīdēt vienīgi III pielikumā minētajā kārtībā.

Nodrošinājums, galvojums vai depozīts

28. pants

No personas, kura vienā dalībvalstī lūdz citā valstī pieņemta sprieduma izpildīšanu, nedrīkst prasīt nodrošinājumu, galvojumu vai depozītu neatkarīgi no tā, kā tas nosaukts, pamatojoties uz to, ka:

Tiesvedības apturēšana

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 26. vai 27. pantu, pēc tās puses pieteikuma, kurai tiek prasīta izpilde, aptur tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai ja vēl nav beidzies tā pārsūdzības termiņš. Otrajā gadījumā tiesa var nolikt termiņu, kurā pārsūdzība iesniedzama.

a) tās pastāvīgā dzīvesvieta nav dalībvalstī, kurā lūdz sprieduma izpildi, vai

b) šī persona ir ārvalstnieks vai, ja sprieduma izpildi lūdz Apvienotajā Karalistē vai Īrijā, tās domicils nav nevienā no šīm dalībvalstīm.

3. iedaļa

35. pants

Kopīgi noteikumi

32. pants

Dokumenti

1. Personai, kura pieprasa vai apstrīd sprieduma atzīšanu vai iesniedz pieteikumu par sprieduma izpildi, jāuzrāda:

- a) sprieduma noraksts, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

un

- b) šīs regulas 33. pantā minētais apliecinājums.

2. Bez tam gadījumos, kad spriedums pieņemts aizmuguriski, personai, kura prasa atzīšanu vai iesniedz pieteikumu par izpildi, jāuzrāda:

- a) tāda dokumenta oriģināls vai apstiprināts noraksts, pēc kura ir konstatējams, ka klāt neesošajai pusei ir izsniegts dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments;

vai

- b) dokuments, kas liecina, ka atbildētājs spriedumam nepārprotami piekritis.

33. pants

Citi dokumenti

Dalībvalsts kompetentā tiesa vai iestāde, kura pieņēmusi spriedumu, pēc katras ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecinājumu, izmantojot IV pielikumā (spriedumi laulību lietās) vai V pielikumā (spriedumi par vecāku atbildību) doto standarta veidlapu.

34. pants

Dokumentu trūkums

1. Ja 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā noteiktie dokumenti nav uzrādīti, tad tiesa var noteikt laiku to uzrādīšanai, pieņemt līdzvērtīgus dokumentus vai nepieprasīt šos dokumentus, uzskatot, ka ir pietiekami informēta.

2. Pēc tiesas pieprasījuma ir jāiesniedz dokumentu tulkojumi. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam pilnvarota kādā no dalībvalstīm.

Legalizācija un līdzīgas formalitātes

Legalizācija un līdzīgas formalitātes nav vajadzīgas attiecībā uz dokumentiem, kas minēti 32., 33. pantā un 34. panta 2. punktā, un attiecībā uz dokumentu par pārstāvja iecelšanu *ad litem*.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

36. pants

Saistība ar citiem aktiem

1. Ievērojot 38. un 42. panta un šā panta 2. punkta noteikumus, šī regula dalībvalstīs aizstāj konvencijas, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī, kuras noslēgtas starp divām vai vairāk dalībvalstīm un attiecas uz šīs regulas regulētajiem jautājumiem.

2. a) Somija un Zviedrija ir tiesīgas deklarēt, ka to savstarpējās attiecībās šīs regulas noteikumu vietā pilnīgi vai daļēji tiek piemērota 1931. gada 6. februāra Dānijas, Islandes, Norvēģijas, Somijas un Zviedrijas Konvencija, kurā ietverti starptautisko privāttiesību noteikumi par laulību, adopciju un aizbildniecību, kā arī tās Nobeiguma protokols. Šādas deklarācijas pievieno šai regulai un publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Minētās dalībvalstis jebkurā laikā tās var pilnīgi vai daļēji atsaukt ⁽¹⁾;

b) ievēro principu nediskriminēt Savienības pilsoņus valsts piederības dēļ;

c) jurisdikcijas noteikumiem nākamajos nolīgumos, ko noslēgs a) apakšpunktā minētās dalībvalstis jautājumos, kuri ietverti šajā regulā, jāsaucas ar šajā regulā noteiktajiem;

d) spriedumi, kas kādā no Ziemeļvalstīm, kuras nākušas klajā ar a) apakšpunktā paredzēto deklarāciju, pasludināti tiesā, kas ir kāda no šīs regulas II sadaļā minētajām, atzīstami un izpildāmi pārējās dalībvalstīs atbilstīgi III sadaļā noteiktajiem noteikumiem.

⁽¹⁾ Neviena no minētajām dalībvalstīm šīs regulas pieņemšanas brīdī nenāca klajā ar šādu paziņojumu.

3. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

- a) nolīgumus, kas minēti 2. punkta a) un c) apakšpunktā un šo nolīgumu izpildei pieņemto vienveidīgo likumu kopijas;
- b) paziņojumus par šo nolīgumu vai vienveidīgo likumu denonsēšanu vai grozīšanu.

37. pants

Saistība ar dažām daudzpusējām konvencijām

Dalībvalstu attiecībās šī regula aizstāj turpmāk minētās konvencijas, ciktāl tās skar šīs regulas regulētos jautājumus:

- 1961. gada 5. oktobra Hāgas Konvencija par iestāžu pilnvarām un tiesību aktiem, kas piemērojami attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību,
- 1967. gada 8. septembra Luksemburgas Konvencija par lēmumu par laulības likumību atzīšanu,
- 1970. gada 1. jūnija Hāgas Konvencija par laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas atzīšanu,
- 1980. gada 20. maija Eiropas Konvencija par spriedumu atzīšanu un izpildi lietās par aizbildnību pār bērnu un lietās par aizbildnības atjaunošanu pār bērnu,
- 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvencija par jurisdikciju, piemērojamiem likumiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, ja attiecīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā no dalībvalstīm.

38. pants

Palikšana spēkā

1. Nolīgumi un konvencijas, kas minētas 36. panta 1. punktā un 37. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kas nav ietverti šajā regulā.

2. Tie paliek spēkā attiecībā uz pasludinātajiem spriedumiem un publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai kā tādi reģistrēti pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

39. pants

Dalībvalstu nolīgumi

1. Divas vai vairākas dalībvalstis var noslēgt nolīgumus vai veikt pasākumus, lai pastiprinātu šo regulu vai veicinātu tās piemērošanu.

Dalībvalstis Komisijai nosūta:

- a) nolīgumu projektu kopijas
- un
- b) paziņojumus par minēto nolīgumu denonsēšanu vai grozīšanu.

2. Nolīgumi vai pasākumi nekādā gadījumā nedrīkst atkāpties no II vai III nodaļas noteikumiem.

40. pants

Līgumi ar Svēto Krēslu

1. Šīs regulas piemērošana neskar Svētā Krēsla un Portugāles Republikas Starptautisko līgumu (konkordātu), kas parakstīts Vatikānā 1940. gada 7. maijā.

2. Lēmumi par laulības neesamību spēkā, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktā minēto līgumu, dalībvalstīs atzīstami saskaņā ar šīs regulas III sadaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumi attiecas arī uz šādiem starptautiskajiem līgumiem (konkordātiem) ar Svēto Krēslu:

- a) Itālijas un Svētā Krēsla 1929. gada 11. februāra *Concordato lateranense*, ko groza nolīgums ar papildu protokolu, kurš parakstīts Romā 1984. gada 18. februārī;
- b) Svētā Krēsla un Spānijas 1979. gada 3. janvāra Nolīgums par tieslietām.

4. Uz 2. punktā noteikto lēmumu atzīšanu Itālijā vai Spānijā attiecināta tādu pašu kārtību un pārbaudes, kādas piemēro baznīcas tiesu lēmumiem, kas pasludināti saskaņā ar 3. punktā minētajiem ar Svēto Krēslu noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem.

5. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

- a) šā panta 1. un 3. punktā minēto līgumu kopijas;
- b) paziņojumus par minēto līgumu denonsēšanu vai grozīšanu.

41. pants

Dalībvalstis ar divām vai vairāk tiesību sistēmām

Attiecībā uz dalībvalstīm, kur dažādās teritoriālās vienībās attiecībā uz šīs regulas regulētajiem jautājumiem tiek piemērotas divas vai vairāk tiesību sistēmas vai noteikumu kopumi:

- a) norādes uz pastāvīgu dzīvesvietu šādā dalībvalstī attiecas uz pastāvīgu dzīvesvietu teritoriālajā vienībā;

- b) visas norādes uz valsts piederību vai "domicilu" Apvienotās Karalistes gadījumā attiecas uz teritoriālo vienību, kas norādīta attiecīgās valsts tiesību aktos;
- c) norādes uz dalībvalsts iestādi, kurā iesniegts pieteikums par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, attiecas uz tās teritoriālās vienības iestādi, kurā iesniegts šāds pieteikums;
- d) norādes uz tās dalībvalsts noteikumiem, kurā iesniegts pieteikums, attiecas uz tās teritoriālās vienības noteikumiem, kurā iesniegts pieteikums spriedumam par jurisdikciju, atzīšanu vai izpildi.

V NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

42. pants

1. Šīs regulas noteikumi piemērojami tikai tiesvedībai, kas sāka, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai kā tādi reģistrēti, un mierizlīgumiem, kurus tiesa apstiprinājusi iztiesāšanas gaitā, pēc regulas stāšanās spēkā.

2. Spriedumi, kas pieņemti pēc šīs regulas stāšanās spēkā lietās, kuras sāktas pirms minētās dienas, atzīstami un izpildāmi saskaņā ar III nodaļas noteikumiem, ja jurisdikcijas pamatā ir noteikumi, kas saskan ar tiem, kas noteikti šīs konvencijas II nodaļā vai konvencijā, kas noslēgta starp izcelsmes dalībvalsti un dalībvalsti, kurā atzīšana vai izpildīšana tiek lūgta, un bijusi spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2000. gada 29. maijā

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

43. pants

Pārskats

Vēlākais 2006. gada 1. martā un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas, un jo īpaši tās 36., 39. panta un 40. panta 2. punkta, piemērošanu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno grozījumu priekšlikumus.

44. pants

Tiesu un pārsūdzības procedūru sarakstu grozījumi

1. Dalībvalstis ziņo Komisijai par dokumentiem, kas groza I līdz III pielikumā noteiktos tiesu un pārsūdzības procedūru sarakstus. Komisija atbilstoši pielāgo attiecīgos pielikumus.

2. Šīs regulas IV un V pielikumā noteikto standarta veidlapu precizējumus vai tehniskos grozījumus apstiprina saskaņā ar 45. panta 2. punktā noteikto konsultatīvo procedūru.

45. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.
3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

46. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2001. gada 1. martā.

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

A. COSTA

I PIELIKUMS

Regulas 22. pantā minētos pieteikumus iesniedz šādām tiesām:

- Beļģijā — *tribunal de première instance* / *rechtbank van eerste aanleg* / *erstinstanzliches Gericht*,
 - Vācijā:
 - *Kammergericht* reģionā (Berlīne), *Familiengericht Pankow/Weissense*,
 - pārējos *Oberlandesgerichte* reģionos *Familiengericht*, kas atrodas attiecīgajā *Oberlandesgericht*,
 - Grieķijā — *Μονομελές Πρωτοδικείο*,
 - Spānijā — *Juzgado de Primera Instancia*,
 - Francijā — prezidējošajam *Tribunal de grande instance* tiesnesim,
 - Īrijā — *High Court*,
 - Itālijā — *Corte d'appello*,
 - Luksemburgā — prezidējošajam *Tribunal d'arrondissement* tiesnesim,
 - Nīderlandē — prezidējošajam *arrondissementsrechtbank* tiesnesim,
 - Austrijā — *Bezirksgericht*,
 - Portugālē — *Tribunal de Comarca* vai *Tribunal de Familia*,
 - Somijā — *käräjäoikeus* / *tingsrätt*,
 - Zviedrijā — *Svea hovrätt*,
 - Apvienotajā Karalistē:
 - a) Anglijā un Velsā — *High Court of Justice*;
 - b) Skotijā — *Court of Session*;
 - c) Ziemeļīrijā — *High Court of Justice*;
 - d) Gibraltārā — *Supreme Court*.
-

II PIELIKUMS

Regulas 26. pantā paredzēto pārsūdzību iesniedz turpmāk uzskaitītajās tiesās:

- Beļģijā:
 - a) persona, kas iesniedz pieteikumu par sprieduma izpildes izsludināšanu, var iesniegt pārsūdzību “*cour d’appel*” vai “*hof van beroep*”;
 - b) persona, kurai tiek prasīta izpilde, var iesniegt pretprasību *tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg/erstinstanzliches Gericht*,
 - Vācijā — “*Oberlandesgericht*”,
 - Grieķijā — “*Εφετείο*”,
 - Spānijā — “*Audiencia Provincial*”,
 - Francijā — “*Cour d’appel*”,
 - Īrijā — *High Court*,
 - Itālijā — “*Corte d’appello*”,
 - Luksemburgā — “*Cour d’appel*”,
 - Nīderlandē:
 - a) prasītājs vai atbildētājs, kas ieradies tiesā, iesniedz pārsūdzību: “*gerechtshof*”;
 - b) atbildētājs, kuram dota atļauja neierasties, iesniedz pārsūdzību: “*arrondissementsrechtbank*”,
 - Austrijā — “*Bezirksgericht*”,
 - Portugālē — “*Tribunal da Relação*”,
 - Somijā — “*hovioikeus*”/“*hovrätt*”,
 - Zviedrijā — “*Svea hovrätt*”,
 - Apvienotajā Karalistē:
 - a) Anglijā un Velsā — *High Court of Justice*;
 - b) Skotijā — *Court of Session*;
 - c) Ziemeļīrijā — *High Court of Justice*;
 - d) Gibraltārā — *Court of Appeal*.
-

III PIELIKUMS

Pārsūdzības, kas paredzētas 27. pantā, var iesniegt vienīgi:

- Beļģijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Luksemburgā un Nīderlandē — pārsūdzot kasācijas kārtā,
 - Vācijā — *Rechtsbeschwerde*,
 - Īrijā — tikai par tiesību normu piemērošanu *Supreme Court*,
 - Austrijā — ar *Revisionsrekurs*,
 - Portugālē — ar *recurso restrito à matéria de direito*,
 - Somijā — pārsūdzot *korkein oikeus/högsta domstolen*,
 - Zviedrijā — pārsūdzot *Högsta domstolen*,
 - Apvienotajā Karalistē — tikai ar vienreizēju tālāku pārsūdzību par tiesību normu piemērošanu.
-

IV PIELIKUMS

Regulas 33. pantā minētais apliecinājums par spriedumiem laulības lietās

1. Izcelsmes valsts
2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecinājumu
 - 2.1. Nosaukums
 - 2.2. Adrese
 - 2.3. Telefons/fakss/e-pasts
3. Laulība
 - 3.1. Sieva
 - 3.1.1. Pilns vārds
 - 3.1.2. Dzimšanas valsts un vieta
 - 3.1.3. Dzimšanas datums
 - 3.2. Vīrs
 - 3.2.1. Pilns vārds
 - 3.2.2. Dzimšanas valsts un vieta
 - 3.2.3. Dzimšanas datums
 - 3.3. Laulību valsts, vieta (ja iespējams) un datums
 - 3.3.1. Laulību valsts
 - 3.3.2. Laulību vieta (ja iespējams)
 - 3.3.3. Laulību datums
4. Tiesa, kas pieņēma spriedumus
 - 4.1. Tiesas nosaukums
 - 4.2. Tiesas atrašanās vieta
5. Spriedums
 - 5.1. Datums

5.2. Atsauces numurs

5.3. Sprieduma veids

5.3.1. Laulības šķiršana

5.3.2. Laulības atzīšana par neesošu

5.3.3. Laulāto atšķiršana

5.4. Vai spriedumu pieņēma aizmuguriski?

5.4.1. Nē

5.4.2. Jā⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ir jāpievieno 32. panta 2. punktā minētais dokuments.

6. Personu vārdi, kurām sniegta palīdzība tiesāšanās izdevumu segšanai

7. Vai spriedums ir pārsūdzams saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts likumiem?

7.1. Nē

7.2. Jā

8. Likumīgā spēkā stāšanās diena valstī, kurā pieņēma spriedumu

8.1. Laulības šķiršana

8.2. Laulāto atšķiršana

....., datums

Paraksts un/vai zīmogs

V PIELIKUMS

Regulas 33. pantā minētais apliecinājums par spriedumiem laulības lietās

1. Izcelsmes valsts
2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums
 - 2.2. Adrese
 - 2.3. Telefons/fakss/e-pasts
3. Vecāki
 - 3.1. Māte
 - 3.1.1. Pilns vārds
 - 3.1.2. Dzimšanas datums un vieta
 - 3.2. Vīrs
 - 3.2.1. Pilns vārds
 - 3.2.2. Dzimšanas datums un vieta
4. Tiesa, kas pieņēma spriedumu
 - 4.1. Tiesas nosaukums
 - 4.2. Tiesas atrašanās vieta
5. Spriedums
 - 5.1. Datums
 - 5.2. Atsauces numurs
 - 5.3. Vai spriedumu pieņēma aizmuguriski?
 - 5.3.1. Nē
 - 5.3.2. Jā ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ir jāpievieno 32. panta 2. punktā minētais dokuments.

- 6. Bērni, kas minēti spriedumā ⁽¹⁾
 - 6.1. Pilns vārds un dzimšanas datums
 - 6.2. Pilns vārds un dzimšanas datums
 - 6.3. Pilns vārds un dzimšanas datums
 - 6.4. Pilns vārds un dzimšanas datums
 - 7. Personu vārdi, kurām sniegta palīdzība tiesāšanās izdevumu segšanai
 - 8. Piemērošanas un izsniegšanas apliecinājums
 - 8.1. Vai spriedums ir izpildāms saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts likumiem?
 - 8.1.1. Nē
 - 8.1.2. Jā
 - 8.2. Vai spriedums ir izsniegts personai, pret kuru ir celta prasība?
 - 8.2.1. Jā
 - 8.2.1.1. Personas pilns vārds
 - 8.2.1.2. Izsniegšanas datums
 - 8.2.2. Nē
- datums Paraksts un/vai zīmogs

⁽¹⁾ Ja minēti vairāk nekā četri bērni, izmantot otru veidlapu.